

Бистрицька Т. В.

ФСП НТУУ «КПІ»

Науковий керівник:

Чепульченко Т.О., к. ю. н., доцент ФСП НТУУ «КПІ»

ФЕДЕРАЛІЗАЦІЯ УКРАЇНИ: «ЗА» ТА «ПРОТИ»

Федерація – це сталий союз держав, самостійних в межах розподілених між ними і центром компетенціях, який має власну Конституцію, законодавчі, виконавчі і судові органи, а часто і подвійне громадянство.

Тема федералізації України є однією з найактуальніших тем сьогодення.

Як показує досвід, питання федералізації у нашій державі виникає у найгостріші моменти боротьби за владу. На повісті дня – Євромайдан, який домагається зміни правлячої верхівки та вступу України до ЄС, та його опоненти: органи державної влади та прихильники Митного Союзу, на чолі з Росією.

Внаслідок цих подій сформувалися різні погляди щодо державного устрою України. Одна частина вважає, що Україна – це суверенна, незалежна, унітарна, правова держава, а інші схильні вважати, що АРК та Східно-Південні регіони – це території Російської Федерації, які належать їй за історичними та культурними правами і потребують утворення федерації на території України або федерації цих регіонів у складі Російської держави. Спробуємо розібратися в питанні федералізації та виявити всі переваги та недоліки федеративної України.

Негативними наслідками переходу від унітарного до федеративного державного устрою є те, що він передбачає значну децентралізацію державної влади, а також утворення двох рівнів органів влади – федерації та її суб'єктів, створення двопалатного парламенту. Безумовно, це призведе до ухвалення нової Конституції, змін у митній, фінансовій, правоохоронній, податковій системах. Все це є довгим та досить коштовним процесом і може призвести до ще більшого погіршення економічної ситуації в країні.

Також федералізація здатна призвести до розпаду України і входження її окремих частин до сусідніх держав. Що означатиме припинення існування єдиної України.

Можлива децентралізація влади може бути як позитивним явищем, так і негативним, і може значно полегшити управління державою за допомогою влади на місцях, проте, ми не можемо бути впевненими, що нова влада зможе утримати новостворені федеративні утворення в новому державному поєднанні. За Президента України Л. Кучми, 16 квітня 2000р. був проведений референдум щодо запровадження такої ознаки федеративної держави як двопалатний парламент. Одна з цих палат повинна була б представляти інтереси регіонів України. Це питання отримало підтримку українців, проте, відповідні зміни до законодавства не були внесені. З цього ми можемо зробити висновок, що

Україна, на чолі з органами державної влади, ще не готова до зміни державного устрою.

До позитивних характерних ознак федералізації належить те, що така форма державного устрою є ефективною у вирішенні низки проблем загального характеру; суверенітету з конкретних питань, економічного вирівнювання регіонів і умов життя людей. При федеративному устрою легше здійснювати владні повноваження та регулювати механізми реалізації права та правову систему загалом.

На нашу думку, проблеми в сучасній Україні не є наслідком певного державного устрою, а полягають в переважанні особистих і групових інтересів представників верхньої влади над державними та суспільними інтересами.

Отже, ми можемо зробити висновок, що федерація має досить багато позитивних та водночас негативних характеристик, проте, в даній ситуації, яка сталась у нас в країні, утворення Федеративної України зайве і може лише погіршити стан держави, а можливо і назавжди розділити Захід і Схід, зруйнувавши, таким чином, ту єдину, суверенну, унітарну державу за яку боролися наші предки протягом сторіч.